

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Palma de Mallorca (Hiszpania) w dniu 12 stycznia 2023 r. – Eventmedia Soluciones SL/Air Europa Líneas Aéreas SAU

(Sprawa C-11/23, Eventmedia Soluciones)

(2023/C 155/33)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Palma de Mallorca

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Eventmedia Soluciones SL

Strona pozwana: Air Europa Líneas Aéreas SAU

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy włączenie do umowy przewozu lotniczego klauzuli takiej jak rozpatrywana można uznać za niedopuszczalne wyłączenie, o którym mowa w art. 15 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 ⁽¹⁾, ze względu na to, że klauzula ta ogranicza zobowiązania przewoźnika, ograniczając możliwość zaspokojenia przez pasażerów ich prawa [do] odszkodowania z tytułu odwołania lotu poprzez przeniesienie wierzycelności?
- 2) Czy art. 7 ust. 1 w związku z art. 5 ust. 1 lit. c) i art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) [nr 261/2004] można interpretować w ten sposób, że wypłata odszkodowania z tytułu odwołania lotu, do której zobowiązany jest obsługujący lot przewoźnik, stanowi obowiązek wprowadzony w rozporządzeniu, niezależnie od istnienia umowy przewozu zawartej z pasażerem i zwinionej niewykonania zobowiązań umownych przewoźnika lotniczego?

Tytułem pomocniczym, na wypadek uznania, że wskazana klauzula nie stanowi niedopuszczalnego wyłączenia w rozumieniu art. 15 rozporządzenia (WE) [nr 261/2004], lub stwierdzenia, że prawo do odszkodowania ma charakter umowny, sąd odsyłający zwraca się z następującym [pytaniem] prejudycjalnym:

- 3) Czy art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 [dyrektywy] Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że sąd krajowy rozpatrujący powództwo dotyczące prawa do odszkodowania z tytułu odwołania lotu, o którym mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia [nr 261/2004], musi dokonać kontroli z urzędu, czy warunek włączony do umowy przewozu, który nie zezwala pasażerowi na zbycie jego praw, jest nieuczciwy, w przypadku gdy powództwo to zostało wniesione przez nabywcę, który w odróżnieniu od zbywającego nie ma statusu konsumenta i użytkownika?
- 4) W przypadku gdy dokonanie kontroli z urzędu jest zasadne, czy można pominąć obowiązek poinformowania konsumenta i stwierdzenia, czy powołuje się on na nieuczciwy charakter warunku lub wyraża na niego zgodę, z uwagi na dorozumiane zachowanie polegające na zbyciu wierzycelności przysługującej konsumentowi z naruszeniem ewentualnie nieuczciwego warunku, który nie zezwalał na przeniesienie wierzycelności?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004, L 46, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. 1993, L 95, s. 29.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach (Polska) w dniu 18 stycznia 2023 r. – F S.A. przeciwko Dyrektorowi Krajowej Informacji Skarbowej

(Sprawa C-18/23, Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej)

(2023/C 155/34)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: F S.A.

Strona pozwana: Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

Pytanie prejudycjalne

Czy przepisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) ⁽¹⁾, a w szczególności art. 29 ust. 1 tej dyrektywy w zw. z art. 18, 49 oraz 63 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one ustanawianiu w przepisach krajowych wymogów formalnych, takich jak w postępowaniu głównym, w korzystaniu ze zwolnień od podatku dochodowego przez instytucje wspólnego inwestowania posiadające siedzibę w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, tj. od wymogu zarządzania nimi przez podmioty zewnętrzne, które prowadzą swoją działalność na podstawie zezwolenia właściwych organów nadzoru nad rynkiem finansowym państwa, w którym podmioty te mają siedzibę?

⁽¹⁾ Dz. U. 2009, L 302 s.32

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy)
w dniu 19 stycznia 2023 r. – ND/DR**

(Sprawa C-21/23, Lindenapotheke)

(2023/C 155/35)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona pozwana i wnosząca skargę rewizyjną: ND

Strona powodowa i druga strona postępowania rewizyjnego: DR

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy rozdziału VIII rozporządzenia 2016/679 ⁽¹⁾ stoją na przeszkodzie uregulowaniom krajowym, które – poza uprawnieniami interwencyjnymi organów nadzorczych właściwych w zakresie monitorowania i wykonywania tego rozporządzenia oraz możliwościami ochrony osób, których dane dotyczą – przyznają konkurentom prawo do występowania przeciwko sprawcy w drodze powództwa do sądu cywilnego z powodu naruszenia ogólnego rozporządzenia o ochronie danych w aspekcie zakazu stosowania nieuczciwych praktyk handlowych?
- 2) Czy dane, które klienci farmaceuty występującego jako sprzedawca na platformie sprzedaży internetowej wprowadzają na platformie sprzedażowej przy zamawianiu leków wydawanych wprawdzie jedynie w aptekach, ale niebędących lekami na receptę (nazwisko klienta, adres dostawy oraz informacje niezbędne do indywidualizacji zamawianego leku wydawanego jedynie w aptekach), są danymi dotyczącymi zdrowia w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679 oraz art. 8 ust. 1 dyrektywy 95/46 ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. 2016, L 119, s. 1; zwane dalej „RODO”)

⁽²⁾ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. 1995, L 281, s. 31).